

N:o 31.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Maj 1875, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om ändring i 52 § af gällande Legostadga.

Under förmälan, hurusom i 45 § af Kongl. Legostadgan den 23 November 1833 föreskrefves, att, då tjenstehjon utan laga förfall försummade att i behörig tid i tjensten sig inställa, husbonde, der han ville tjenstehjon behålla, egde för dess hemtning anlita, i Stockholm Öfverståhållare-embetet i politiärenden, i öfriga städer magistrat, men poliskammare, der den funnes, och på landet kronofogde eller länsman, men i 52 § i samma Kongl. stadga, för det fall, att tjenstehjon före tjenstetidens utgång, eller innan det för sig reda gjort, afveke ur tjensten, vore, genom hänvisning till 16 kap. 7 § Jordabalken, stadgadt, att husbonde hade att, för tjenstehjons återhemtande, hänvända sig till Konungens Befallningshafvande, har Herr *M. Ekström* uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 50) anmärkt, att i synnerhet i rikets större län, der länsstyrelsen vore förlagd på långt afstånd från en del orter, af sistnämnda föreskrift föranleddes i den dermed afsedda händelse, för tjenstehjons återinställande i tjensten, längre tidsutdrägt, än som vore behöflig; och för afhjelpande af denna olägenhet har motionären föreslagit, "det Riksdagen ville besluta, att 52 § Legostadgan måtte få följande lydelse:

"Afviker tjenstehjon ur tjenst förr, än tjenstetid ute är, eller det reda för sig gjort, hafve husbonde våld att hemta det åter, som i 45 § sägs; och blifve — — — — — inberätta."

Utskottet, som inhemtat, att ifrågakomna lagrummet på många ställen tillämpas på sådant sätt, att de myndigheter och tjenstemän, som finnas i 45 § Kongl. Legostadgan omförmälda, anses äfven i det med motionen afsedda fall, att tjenste-

Bih. till Riksd. Prot. 1875. 7 Saml. 22 Häft.

hjon afviker, behöriga att för dess återinställande i tjensten meddela omedelbar handräckning, samt anser en lagförändring, hvarigenom ett sådant förfarande uttryckligen tillstädjes, böra förordas, får alltså, i det af motionären angifna syfte, värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att 52 § i Kongl. Legostadgan den 23 November 1833, sådant detta lagrum lyder i Kongl. kungörelsen den 29 Maj 1846, skall erhålla följande förändrade lydelse:

Afviker tjenstehjon ur tjenst förr, än tjenstetid ute är, eller det redo för sig gjort, hafve husbonde våld att henta det åter, som i 45 § sägs; och blifve tjenstehjon i tjensten till flyttningsdag, samt miste halfva lönen och gälde skadan. Vill husbonde icke tjenstehjon behålla, återgifve tjenstehjon honom städjepenning samt hvad det kan af lönen hafva uppburit, och böte hälften af hvad i lön utsatt var, samt fyller skadan; skaffe sig derjemte annat laga försvar, efter hvad i 4 § sagdt är. Husbonde göre i detta fall, så snart ske kan, anmälan hos den myndighet eller tjensteman, han egt för tjenstehjons hemtning anlita; och åligge i senare händelser den, hos hvilken så beskaffad anmälan skett, att förhållandet till Konungens Befallningshafvande inberätta.

Stockholm den 13 Maj 1875.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.